

Az engedelmesség

Beszélgetés útközben

Titusz könyve az egyik olyan újszövetségi írás, amelyet nem gyakran idézünk, holott nagyon is bővelkedik igazságban. Ha sikerül két felfedezésre rávezetned tanítványodat, könnyebben felismerheti a Titusz könyvében rejlő kincseket. Az elsőre rögtön Pál köszöntő szavaiban bukkanhatunk (1,1-4). Miután magát és levele célját megnevezi, szokásos köszöntése következik... vagy mégsem? „Kegyelem és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a Krisztus Jézustól, a mi Üdvözítőnktől.”

Észrevetted? Ha ismered Pál leveleit, különösnek találhattad ezt a köszöntést. Lapozd fel nyugodtan többi levelét, és olvasd el üdvözlő sorait!

Ha időt szántál erre a kis kutatásra, bizonyára észrevetted Pál megszokott formuláját: „kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.” Valamennyi levelében, kivétel nélkül így köszönti olvasóit: a rómaiakat, a korinthusiakat, a galatákat, az efézusiakat és így tovább. Egészen a Titusznak szóló levélig: itt ugyanis nem Úrnak, hanem Üdvözítőnek nevezi Krisztust. Sőt Titusz levelét végigolvasva egyszer sem fogsz találkozni az Úr titulussal, ellenben annál többször bukkanhatsz az Üdvözítő megjelölésre.

Lehet, hogy első hallásra semmi különös nem találsz ebben, de várd ki a végét! Pál leveleiben összesen 257-szer szerepel az Úr szó, minden levélben többször is. Még a Filemonnak címzett rövidke levélben is féltucatnyi alkalommal nevezi Úrnak Jézust. Nyugodtan kijelenthetjük: Pál folyamatosan arról beszél, hogy Jézus az Úr. Titusz könyvében azonban egyszer sem nevezi Úrnak Jézust.

Az „Üdvözítő” szó ezzel szemben mindössze tizenkétszer szerepel Pál írásaiban, s ennek pontosan fele a Tituszhoz írt levélben található. Tehát itt a 257-ből egyszer sem nevezi őt Úrnak, ellenben a 12-ből hatszor nevezi Üdvözítőnek. Nem gondold, hogy sugallni akar valamit? Jézus az Üdvözítő, az Üdvözítő, az Üdvözítő, az Üdvözítő. Miért tartja ezt ilyen fontosnak Pál?

Jó kérdés! A választ pedig másik fontos felfedezésünk adja meg. Ha még egyszer átfutod (vagy inkább rendszeren végigolvasod) a levelet, egy másik visszatérő szót is fellelhetsz benne. Most ne menj tovább, hátha egyedül is rájössz, mire gondolunk!

Íme, itt van. Felkészültél?

- 1,8 *hanem vendégszerető, a jóra hajlandó, józan, igazságos, kegyes, önmegtartóztató,*
- 1,16 *Azt vallják, hogy ismerik az Istent, de cselekedeteikkel tagadják, mert utálatosak és engedetlenek, és minden jó cselekedetre teljesen alkalmatlanok.*
- 2,7 *te magad légy példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik a tanításban romlatlanságot és komolyságot*
- 2,14 *aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.*

E heti kirándulás

Az Újszövetség tanítása szerint a Krisztusba vetett hit minden esetben megváltoztatja az ember életét. Ebben a leckében két fontos tennivalód lesz:

1. Elmagyarázni, hogy a hívő élet természetes része, hogy az ember jóra törekedjen.
2. Kifejteni, mi az engedelmesség helyes indítéka: nem az Úrtól való félelem (ahogy egyesek feltételezik), hanem az iránta érzett szeretet.

- 3,1 *Emlékeztess őket arra, hogy rendeljék alá magukat a hatóságoknak és a felsőbbségeknek: engedelmeskedjenek, és legyenek készek minden jó cselekedetre.*
- 3,8 *Igaz ez a beszéd, és szeretném, ha szilárdan tanúskodnál ezek mellett, hogy az Istenben hívők igyekezzenek a jó cselekedetekben elől járni: ezek jók és hasznosak az embereknek.*
- 3,14 *De tanulják meg a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elől ott, ahol sürgős segítségre van szükség, nehogy gyümölcstelenek legyenek.*

Jócselekedetek, jócselekedetek, jócselekedetek.

Háttérismeretek

Titusz a krétai gyülekezet lelkipásztora volt, Kréta viszont meglehetősen kellemetlen helynek számított akkoriban. Még saját prófétájuk, Epimenidész is úgy vélekedett, „a krétaiak mindig hazudozók, gonosz vadállatok, lusta, falánk népség”. Ilyen körülmények között inti Pál a krétai gyülekezet pásztorát arra, hogy igaz életre szólítsa föl nyáját. Pál pontosan tudja, milyen világosságot hozhat e sötét szigetre az evangélium, amely a megváltottak életéből világít.

Pál azzal is tisztában van: még ha igazul élnek is, fontos, hogy ezt helyes indítékból tegyék. Létezik egy téves elgondolás, miszerint egyszerűen azért kell engedelmeskednünk Jézusnak, mert ő az Úr. Ez esetben a hatalmától való félelem vezérelne bennünket engedelmességre. Nos, igaz ugyan, hogy Jézus Úr és ő uralkodik mindenek fölött, mégsem e tény miatt kell engedelmeskednünk neki. Ő a megváltónk, s kegyelme indít engedelmességre.

Pontosan ezért nem beszél Pál sem az Úr Krisztusról ebben a levelében, noha fő témája az engedelmesség és az igaz élet. Ehelyett azt hangsúlyozza, sőt szinte már túlhangsúlyozza, hogy Krisztus a Megváltó, az Üdvözítő. Tegyük jót, tegyük jót, tegyük jót, mert Jézus a Megváltó, a Megváltó, a Megváltó.

Fontos, hogy e két fő gondolatot (s így a Tituszhoz írt levél mondanivalóját) tanítványod is megértse. Jézus azt akarja, hogy az ő népe más legyen, de ne csak más, hanem jobb is. A 2,14 szerint nemcsak azért adta önmagát értünk, hogy megváltson minket minden gonoszástól, hanem azért is, hogy megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik. Magyarázd el tanítványodnak, hogy a kegyelem nem a bűnre jogosít föl, hanem magasabb szintű életre hív.

A Titusz 3,3-8 az Efézus 2,1-10-zel állítható párhuzamba. Mindkettő az evangélium lényegét foglalja össze. Olvasd el a két szakaszt! A Titusz 3,8-ban így zárja Pál a kegyelem evangéliumáról szóló összefoglalót: „Igaz ez a beszéd, és szeretném, ha szilárdan tanúskodnál ezek mellett, hogy az Istenben hívők igyekezzenek a jó cselekedetekben elől járni”. Más szóval, ha azt szeretnénk, hogy tanítványaink engedelmes, jócselekedetekben gazdag életet éljenek, folyton a Megváltó történetére kell emlékeztetnünk őket.

A fentiekhez hasonló módon vezesd végig tanítványodat a Tituszhoz írt levélen! Segíts, hogy felfedezze a levél alap gondolatait, és beszélgesd el vele arról, ő hogy áll az engedelmességgel.

További lépések

Íme néhány kérdés, amelynek segítségével tanítványod jobban megértheti a lényegét. Ne száraz tudás átadására törekedj, hanem próbáld meg az életéhez kapcsolni a tanultakat!

Általában mi indít inkább az engedelmességre: az, hogy Jézus Úr, vagy az, hogy Megváltó?

A Titusz 2,7 arra int: „te magad légy példaképük a jó cselekedetekben!” Szerinted a te életed miben példa a jó cselekedetekben?

A Titusz 3,8 arra figyelmeztet, hogy igyekezzünk a jócselekedetekben elől járni. Előfordul, hogy nem igyekszel eléggé? (Abban, hogy mit nézel meg, milyen szavakat használsz, vagy a világot jobban követed, mint a Szentírást?)

A „jó cselekvéséről” elsősorban a kedvesség és az együttérzés jut eszünkbe. Említs hét olyan jócselekedetet, amelynek nincs köze e két tulajdonsághoz!

Nevez meg egy-két olyan területet, ahol jobban kell igyekezned a jó cselekvésére! Hogyan lehetek a segítségédre?

Ne mondd meg neki, mi a levél lényege, hadd jöjjön rá maga, hiszen így jobban megragad majd emlékezetében. Olvassátok végig együtt Pál üdvözlő sorait a különböző levelekben, amíg meg nem jegyzi őket, majd lapozzátok föl a Tituszhoz írt levelet! Kérdezd meg: „Milyen különbséget látsz? Vajon mi a jelentősége?” Ugyanígy vezesd rá a jócselekedetekre való felszólítások értelmére is! Keresse meg az erről szóló kifejezéseket a szövegben! Minél több felfedezést tesz egyedül, annál mélyebben a szívébe ívódik majd a levél mondanivalója.

Ne hagyd ki a „További lépéseket”, hiszen ezúttal hasznos kérdéseket találsz itt, amelyek segítségével tanítványod könnyebben alkalmazhatja a tanultakat.

Tedd azt, ami jó! Hiszen Jézus a Megváltó!

Mellékutak

Jerry Bridges: *The Pursuit of Holiness*. NavPress

Jerry Bridges: *The Joy of Fearing God*. Random House

Jerry Bridges: *Az istenfélő élet*. KIA, Budapest, 2010

Elisabeth Elliot: *Az engedelmeség szabadsága* [Ford.: Kisházy Mária] Jó Hir Iratmisszió, Budapest, 2007

Elisabeth Elliot: *Faith does not Falter: Selections from the Writings of Elisabeth Elliot*. Baker